

ENTREVISTES:

Amb Jordi Vistangne: gerent de Partner empresa distribuïdora de pel·lícules de vídeo. (Telefònica)

Pregunta: Els videoclubs es queixen de tenir problemes amb les distribuïdores a l'hora de demanar pel·lícules en català. Què ens podria dir d'això?

Resposta: Els videoclubs són un negoci que no ha prosperat. Els que l'han posat són homes que un bon dia amb les seves dones el van muntar però molts d'ells no són persones professionalitzades, no saben les pel·lícules que tenen, compren productes multinacionals, no forcen la venda i per tots aquests motius molts videoclubs han tancat.

Ara per ara giren més els quioscs i els grans magatzems que els mateixos videoclubs.

Els videoclubs voldrien que nosaltres deixéssim pel·lícules sense desembutxacar diners i això és impossible. Nosaltres també ens hem de guanyar la vida.

JOANA GAY
Març de 1992

Amb Victòria Vila: gerent de l'Associació Cultural Cavall Fort-Drac Màgic-Rialles.

L'entrevista amb Victòria Vila va transcórrer al seu despatx, el qual és ple de posters de les pel·lícules produïdes per a la seva associació. Com bona gerent ens va vendre bé el producte. Després d'explicar els objectius de la nostra Associació, ens va assabentar dels objectius de la seva empresa, així com dels seus projectes, els quals juntament amb l'entrevista us exposem tot seguit.

V.V. Des de l'any 77 es van ajuntar Cavall Fort, Drac Màgic i Rialles per tal de poder proveir el mercat de Catalunya de cinema infantil en català. A partir d'aquí amb tots els esforços del món i totes les precarietats s'ha anat fent via. Ara començarem la vint-i-dosena pel·lícules en català. També vàrem veure que el vídeo era una cosa interessant i ens hi vam dedicar. Normalment comprem pel·lícules europees.

Per una altra banda vam arribar a un compromís amb el cinema Verdi de Barcelona, la sala estable de cinema infantil en català, de nodrir-la de pel·lícules de la nostra Associació. És un acord a què vam arribar, i ens va semblar molt important que si una família té ganes de portar al cinema els seus nens, té aquesta opció de cinema en català. Nosaltres tenim pel·lícules de qualitat i procurem que el lingüista i company Albert Jané que és el director de Cavall Fort i estima moltíssim tot això i ho vetlla des de fer la traducció a ser-hi al moment del doblatge.

LL.N. El motiu de la nostra entrevista és que ens donis la teva opinió sobre les queixes dels videoclubs, els quals ens han dit que tenen problemes amb les distribuïdores de pel·lícules de vídeo.

V.V. Nosaltres no som distribuïdors. En cert moment vam tenir un distribuïdor que ha fet fallida i ara no hi és. La nostra política en aquest moment va més adreçada a llibreries que a videoclubs perquè el videoclub cada vegada està més malament i en canvi sembla que les llibreries també volen aquests vídeos. En llibreries que d'alguna manera sabem que els interessa tot el que sigui català els hi distribuïm directament.

LL.N. El procés de doblatge es fa a Barcelona?

V.V. Sí, és aquí. És on tenim els materials. Nosaltres doblem perquè fem pel·lícules i el mateix doblatge serveix per al vídeo.

LL.N. Les pel·lícules que es doblen per a TV-3, no es podrien posar a lloguer o venda?

V.V. TV-3 compra els drets de televisió. Hom, quan compra una pel·lícula pot comprar drets de cinema o de vídeo. Els pot comprar tots. Però TV-3 compra els drets que l'interessa. Nosaltres havíem lluitat i havíem intentat veure si ho podríem comprar plegats, perquè si fas el doblatge en puguis tenir una rendabilitat i no ho vàrem aconseguir, ja que TV-3 és una empresa que funciona particularment i una gran empresa. Nosaltres som una mosca al costat d'ells i no vam arribar-ho a aconseguir. Seria important poder aprofitar els drets del doblatge.

LL.N. Hi ha empreses de pel·lícules de vídeo que tenen el telèfon de Madrid, tot i que distribueixen pel·lícules catalanes. A què és degut això?

V.V. Són productores de cinema que porten les pel·lícules de les multinacionals i que estan en contacte amb les productores americanes i pot ésser que la seu principal la tinguin a Madrid.

LL.N. Quina és la teva valoració de la labor de Normalització Lingüística?

V.V. Ells han fet un gran esforç per ajudar tant al cinema com al vídeo.

LL.N. Què es podria fer per trobar vídeos en català d'una manera més normal, sense haver d'anar a diferents videoclubs i trobar més d'una pel·lícula per videoclub?

V.V. La gent que té un negoci busca vendre al màxim. De tant en tant et trobes algú que a part de tenir un negoci estima la llengua i col·labora, però tampoc no pots obligar ningú. També hi ha un costum, una inèrcia que els vídeo fins fa ben poc eren tots en castellà. Llavors què passa?, que si és castellà ho venen a tothom i si és en català hi ha una gent que no ho compra. El que cal és que la gent que s'estima la llengua catalana vagi al lloc i ho demani. Aquesta és la fórmula perquè realment la gent que té un videoclub vulgui pel·lícules en català. Si ningú no demana res és que ja ens està bé. En canvi si hi ha una exigència per part del consumidor jo penso que és la manera per aconseguir-ho.

LL.N. Què podríem fer des de *Llengua Nacional* per tirar endavant i ajudar a promoure el vídeo en català?

V.V. D'entrada, des de la vostra Revista podeu informar que existeix la nostra Associació i que les nostres pel·lícules es poden trobar a les principals llibreries de Barcelona i videoclubs, i que vagin al cinema i que portin els nens a veure pel·lícules en català. Jo penso que seria interessant i que si ho desitgen de veritat que ho demostrin.

JOANA GAY
Març de 1992